

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 24C/158/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108230220
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2011:1108230220.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Mališovou v právnej veci navrhovateľa: V. I. C., T..XX.X.XXXX, U. H. N. XX, Š. v zastúpení JUDr. Dagmar Matušková, advokátka, so sídlom Advokátska kancelária, Búdkova 12, Bratislava proti odporcom: I. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám.13, Bratislava II. Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám.13, Bratislava o náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. takto

rozhodol:

Súd návrh voči odporcovi v I. rade zastavuje.

Odporca v II. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi 2.323,57,-eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 774,36,-eura na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, JUDr. Dagmar Matuškovej, advokátky vedený v U. H., Z..G.. Č..Ú..: XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporcovi v I. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.9.2008 domáhal voči odporcovi v I. rade zaplata sumy 250.000,- Sk (8.298,48 eura) titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že bol uznaný vinným z trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie rozhodnutím vo forme trestného rozkazu, voči ktorému v zákonnej lehote podal odpor. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2005 bol Okresným súdom Trnava bez možnosti uplatnenia svojej obhajoby uznaný vinným zo skutku podľa obžaloby, t.j., že mal dňa 28.9.2004 podať návrh na výmaz konateľky spoločnosti KC Dierovňa, s.r.o. I. Y. tak, že priložil k návrhu zápisnicu z valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 20.9.2004, kde mal uviesť nepravdivé údaje týkajúce sa účasti I. Y. na valnom zhromaždení spoločnosti za účelom dosiahnutia výmazu Márie Korcovej ako konateľky spoločnosti s tým, že jediným konateľom spoločnosti zostane jeho osoba. Za tento skutok mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Rozhodnutím odvolacieho súdu, Krajského súdu v Trnave bol napadnutý rozsudok OS Trnava zrušený v celom jeho rozsahu z dôvodu nezákonnosti a navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený. Od roku 1985 vykonáva navrhovateľ činnosť súdneho znalca v odbore strojárstvo-súdno znalecké posudzovanie vzniku a príčin pracovných úrazov, jeho meno a postavenie je na súdoch ako aj pred inými orgánmi konajúcimi v tejto oblasti vážené. Trestné konanie voči jeho osobe, jeho odsúdenie

napriek následnému oslobodeniu spod obžaloby znamenalo vážny zásah do jeho práva na ochranu osobnosti. Navrhovateľ sa obrátil na odporcu v I. rade so žiadosťou o poskytnutie náhrady škody vo výške 106.130,- Sk, z toho suma 36 130,- Sk predstavovala škodu z titulu trov právneho zastúpenia v konaní a suma 70 000,- Sk náhradu nemajetkovej ujmy. Odporca v I. rade priznal navrhovateľovi len 36 130,- Sk a písomne mu oznámil, že nedošlo k takému zásahu do osobnostných práv, za ktorý by bolo potrebné poskytnúť požadovanú nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ poukázal na to, že viac ako 22 rokov pracuje v postavení súdneho znalca v odbore strojárstvo - súdnoznalecké posudzovanie vzniku a príčin pracovných úrazov. Aj pred Okresným súdom v Trnave v tomto postavení vystupoval vo viacerých prípadoch. Požíva úctu a vážnosť tak v kruhu profesijnom ako aj v kruhu svojich blízkych a známych, ako aj v očiach širšej verejnosti.

Odporca v I. rade sa k návrhu vyjadril tak, že ho žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Namietal nedostatok pasívnej legitímácie v predmetnej veci, keď v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup, resp. za nezákonné rozhodnutie zodpovedá štát. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky je len orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci.

Na návrh navrhovateľa na pripustenie do konania vstupu ďalšieho účastníka súd uznesením sp. zn. 24C158/2008 zo dňa 21.1.2010 pripustil vstup odporcu v II. rade do konania.

Odporca v II. rade žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi údajnou škodou a trestným konaním. Navrhovateľ tiež nepreukázal, že došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, pretože nepreukázal, že jeho zdravotné problémy sa zhoršili v súvislosti s trestným konaním začatým v roku 2004, taktiež nepreukázal pokles v počte zadaných znaleckých posudkov. Nie je zrejmé, podľa čoho navrhovateľ vychádzal pri vyčíslení uplatnenej nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ zobral návrh voči odporcovi v I. rade späť a preto súd konanie voči odporcovi v I. rade v zmysle § 96 ods.1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku so súhlasom odporcu v I. rade zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom svedkov - F. C., N. I., V. N. U., oboznámením sa s trestným spisom OS Trnava sp.zn. 5T58/2005, lekárskou správou zo dňa 29.11.2010, prehľadom zo znaleckého denníka navrhovateľa za obdobie od roku 2002 do roku 2009 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

24C 158/08 - 114

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície Odbor skráteného vyšetrovania Trnava uznesením sp. zn. ČVS:ORP-4387/1-OSV-TT-2004 zo dňa 11.10.2004 začal trestné stíhanie navrhovateľa vo veci trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods.1, písm. g) Trestného zákona, že navrhovateľ podal na Okresný súd v Trnave obchodný register dňa 28.9.2004 žiadosť o výmaz Márie Korcovej ako konateľa spoločnosti KC Dierovňa, s.r.o. Trnava. V návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra priložil zápisnicu o valnom zhromaždení zo dňa 20.9.2004, v ktorej uviedol nepravdivé údaje za účelom dosiahnutia výmazu I.M. Y. ako konateľky spoločnosti KC Dierovňa s.r.o. Trnava.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 8.4.2005 sp. zn. 1Pv 1200/04-23 obžalobu na obvineného V. I. C. pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods.1, písm. g/ Trestného zákona.

Okresný súd v Trnave číslo konania 5T 58/05 zo dňa 27.10.2005 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného navrhovateľa za vinného zo spáchania trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods.1, písm.g/ Trestného zákona.

Okresný súd v Trnave rozsudkom č.k. 5T 58/2005 zo dňa 27.10.2005 odsúdil navrhovateľa za spáchanie trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods.1, písm. g/ Trestného zákona, podľa § 125 ods.1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, súd výkon trestu podmienene odložil a určil Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 5T 58/2005 zo dňa 2.3.2006 zrušil vyššie uvedený rozsudok v celom rozsahu a oslobodil obžalovaného navrhovateľa podľa

§ 226 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby s odôvodnením, že skutok ako je tento inak nepresne a nekokrálne formulovaný v obžalobe, sa navrhovateľ z hľadiska subjektívnej i objektívnej stránky nedopustil žiadneho trestného činu.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že je súdnym znalcom 30 rokov, jeho osoba je známa znalcom na celom Slovensku a je zakladateľom súdneho znactva v roku 1992 na Slovensku. V súvislosti s trestným konaním mu v okrese Trnava bolo zadaných menej znaleckých poverení, väčšina znaleckých poverení je z východu Slovenska. Keď sa začalo trestné stíhanie, nastal šum a zhoršili sa vzťahy medzi ním a susedmi, kolegami a rodinou. Známi sa len pozdravia, nezastavia sa a neporozprávajú sa s ním. Keď o niečo žiadal rodinu manželky, cítil z ich strany nedôveru. Zhoršil sa jeho zdravotný stav. V roku 2001 bol organizovanou skupinou unesený, tento akt násillia zanechal stopy na jeho zdraví, trpí posttraumatickým syndrómom, odvtedy má psychické problémy, keď má ísť na políciu má triašku.

Pri výpočte výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z dĺžky trvania trestného konania ako aj z judikatúry súdov.

Svedkyňa F. C., dcéra navrhovateľa uviedla, že situácia, týkajúca sa odsúdenia v trestnej veci jej otca negatívne vplývala na otca, na ňu a najmä na matku. Okolie sa s nimi veľmi nebavilo, mesto Šaľa, v ktorom žijú je malé, ľudia sa to ľahko dozvedeli. Takisto príbuzní sa s nimi potom menej stýkali, najmä z matkovej strany - matkiných rodičov a súrodencov. Keď bol otec v Trnave, ľudia sa mu vyhýbali. Otec bol veľmi nervózny, zintenzívnila sa mu cukrovka. Došlo k zníženiu vážnosti otca v mieste bydliska, čo bolo zrejmé pri stretnutí, z oslovenia ľudí.

Svedkyňa N. I., ktorá pracovala ako ekonómka v KC Dierovňa, s.r.o. uviedla, že jej navrhovateľ, keď sa s ním stretla, hovoril, že bol odsúdený a že v súvislosti s tým jej spomínal, že to na neho zle psychicky vplývalo a zhoršil sa mu zdravotný stav. Jej vzťah k navrhovateľovi ostal nezmenený.

Svedok V. N. U., ktorý sa pozná s navrhovateľom z konzultačnej činnosti uviedol, že keď stretli zamestnancov z KC Dierovňa niekedy v zimnom období v roku 2005, títo sa tvárili, že navrhovateľa nevidia a keď sa im navrhovateľ prihovoral, reagovali povrchno. Keď ich stretávali predtým, ako bol navrhovateľ odsúdený, reagovali inak. Navrhovateľ sa mu zmienil o tom, že má strach, že keď bol odsúdený, bude to mať vplyv na znaleckú činnosť.

Z lekárskej správy I. J. H., diabetológa Zdravotného strediska Bratislava - Rača zo dňa 29.11.2010 súd zistil, že navrhovateľ je dlhoročným pacientom odbornej ambulancie a je liečený na závažné endokrinologické ochorenie, diabetes mellitus typu 2. Do roku 2005 bol stav navrhovateľa stabilizovaný, pričom v roku 2005 pacient informoval, že je voči nemu vedené trestné stíhanie a bol neprávom odsúdený. Koncom roku 2005 došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, bolo nevyhnutné zintenzívniť podávanie liekov až na najvyššie prípustnú hranicu medikamentózneho liečby, čo možno pripísať nadmernému psychickému zaťaženiu organizmu, vyvolaného u pacienta uvedenými vonkajšími faktormi. U navrhovateľa bol následkom prežitých udalostí v roku 2001 diagnostikovaný posttraumatický stresový syndróm, ktorý nepriazvo vplýva na jeho zdravotný stav, pretože akákoľvek príčinná súvislosť s predmetnými skutkami alebo osobami, ktoré mali na nich účasť, spôsobuje u menovaného recidívu stresu a tým aj výkyvy vo výsledkoch liečby ochorenia diabetes mellitus.

Navrhovateľ od 16.1.1986, kedy bol zapísaný do zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR vykonáva znaleckú činnosť v odbore bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci. Z obsahu vedeného denníka vypracovaných znaleckých posudkov navrhovateľom súd zistil, že navrhovateľ v roku 2002 vypracoval 56 znaleckých posudkov (ďalej ZP), v roku 2003 vypracoval 33 ZP, v r.2004 vypracoval 54 ZP, v r.2005 - 59 ZP, v r.2006 - 67 ZP, v r.2007 - 42 ZP.

Navrhovateľ podal u odporcu v I. rade žiadosť o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo dňa 28.8.2006, upresnenou dňa 8.1.2008 podľa § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorý mu priznal náhradu škody vo výške 36.130,-Sk a žiadosť, ktorá sa týka nemajetkovej ujmy vo výške 70.000,-Sk zastáva názor, že nedošlo k takému zásahu do osobnostných práv, za ktorý by bolo potrebné poskytnúť požadovanú nemajetkovú ujmu.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

24C 158/08 - 115

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Základ uplatneného nároku navrhovateľa súd posúdil podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúcich zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

V konaní bolo preukázané, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Úrad justičnej a kriminálnej polície Odbor skráteného vyšetrovania Trnava uznesením sp. zn. ČVS:ORP-4387/1-OSV-TT-2004 zo dňa 11.10.2004 bolo začaté trestné stíhanie navrhovateľa vo veci trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods.1, písm. g/ Trestného zákona. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 5T 58/2005 zo dňa 2.3.2006 zrušil rozsudok Okresného súdu v Trnave zo dňa 27.10.2005 v celom rozsahu a oslobodil obžalovaného navrhovateľa podľa § 226 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ sa podaním zo dňa 28.8.2006 a upresneným dňa 8.1.2008 domáhal na príslušnom ústrednom orgáne uspokojenia nároku v rámci predbežného prerokovania nároku, pričom jeho žiadosti bolo vyhovené sčasti a to v časti zaplataenia náhrady škody vo výške 36.130,- Sk, ktorá predstavovala náklady spojené s obhajobou navrhovateľa v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom v Trnave a pred Krajským súdom v Trnave, žiadosti týkajúcej sa priznania nemajetkovej ujmy vo výške 70.000,-Sk nevyhovel.

Navrhovateľ poukázal na to, že bezpochyby išlo o citeľný neoprávnený zásah do jeho práva na osobnú česť, ľudskú dôstojnosť, ktorý bol značnej intenzity a mal nepriaznivé dôsledky pre navrhovateľa, čo do jeho postavenia v rodine a v spoločnosti.

Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Za zásah do tohto práva je považované každé konanie ale aj opomenutie, ktoré je objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnosti fyzickej osoby.

Zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie smerujúce k určitej zmene oproti súčasnému stavu. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu.

Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je každé konanie či opomenutie, ktoré zasahuje do práv fyzickej osoby chránených zákonom a je v rozpore s povinnosťou zdržať sa zásahu stanovenou právnym poriadkom.

Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z tej skutočnosti, že odporca v I. rade tým, že čiastočne plnil navrhovateľovi uznať, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa spôsobené nezákonným rozhodnutím.

Pri skúmaní predpokladov zodpovednosti za na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím za zásah do osobnostných práv je treba postupovať podľa ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Účelom poskytnutia primeraného zadosťučinenia je poskytnúť fyzickej osobe za neoprávnený zásah do jej osobných práv primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby navrhovateľa v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí navrhovateľa.

Navrhovateľom označené trestné konanie vedené voči jeho osobe, keď bol následne spod obžaloby oslobodený podľa názoru súdu možno považovať za konanie objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach navrhovateľa.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom určených podmienok, t.j. ak

- a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim, a
- b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

Sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

O zníženie dôstojnosti postihnutej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere pôjde len tam, kde za konkrétnej situácie za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej osoby možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvaniu vedúceho k zníženiu jej dôstojnosti, či vážnosti v spoločnosti, počítal ako závažnú každý, kto sa nachádza na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby.

24C 158/08 - 116

Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe možno priznať právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv (z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho postupu orgánov štátu), kedy sa nejaví postačujúcim zadosťučinenie v inej forme (napr. ospravedlnenie sa a pod.).

Podstatou priznania nemajetkovej ujmy je teda preukázanie zníženia spoločenského postavenia navrhovateľa, ktoré sa v posudzovanom prípade navonok prejavilo v jeho údajnom protispoločenskom správaní, vo vzniku zmeneného správania s odstupom zo strany tretích osôb (susedov, obyvateľov mesta, bývalých zamestnancov), ktorým musel čeliť a všeobecne vo vzniku jemu spoločensky nepríjemných situácií v rodinnom živote, tým, že po dobu jeden a pol roka bol vystavený z dôvodu vedenia trestného konania voči jeho osobe stresu a frustrácii. Rovnako sa to prejavilo aj na jeho zhoršenom zdravotnom stave v dôsledku čoho bol nútený užívať lieky až na najvyššie prípustnú hranicu medikamentózneho liečby cukrovky. Neoceniteľnosť jednotlivých stránok ľudskej osobnosti ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť (napr. analógiou

pomocou kritérií obsiahnutých v Občianskom zákonníku pri úprave ochrany osobnosti), a to s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd spomedzi okolností, za ktorých došlo k zásahu, prihliadol predovšetkým na to, že predmetná kauza zasiahla do mimoriadne citlivej oblasti života navrhovateľa - občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti v spoločnosti. Pokiaľ ide však o vykonávanie znaleckej činnosti súd nevzhladol, že by u navrhovateľa došlo k poklesu počtu znaleckých poverení v inkriminovanom období. Potrebné je uviesť, že navrhovateľ bol v rozpore so skutočnosťou označený za "páchateľa protiprávnej činnosti závažného charakteru, ktorá je všeobecne považovaná za protispoločenskú a nemorálnu a ako taká je spoločnosťou odsudzovaná. Súd vzal zreteľ tiež na skutočnosť, že táto údajne protispoločenská činnosť postihla aj navrhovateľovu rodinu (po psychickej stránke). Najdôležitejšou skutočnosťou je však to, že nie je možné ujmu, ktorá vznikla navrhovateľovi tým, že sa voči nemu jeden a pol roka viedlo trestné konanie, odstrániť už ničím, len priznaním nemajetkovej ujmy. Doposiaľ totiž navrhovateľovi nikto neposkytol ani len morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia sa. Za danej situácie jedinou možnosťou ako zmierniť následky neoprávneného zásahu odporcu do osobnostnej sféry navrhovateľa súd považoval priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Preto má súd za to, že sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch aj vzhľadom na doterajšiu absenciu akejkoľvek formy reparácie zo strany odporcu v II.rade.

Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje aj so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnúť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Ako už bolo vyššie uvedené, trestné konanie vedené voči navrhovateľovi, predstavovalo svojím rozsahom a intenzitou značný zásah do jeho osobnostných práv, ktorého negatívne následky pociťoval navrhovateľ veľmi intenzívne počas priebehu celého trestného konania a ktoré v menšej miere pretrvávajú až dodnes.

Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch súd vychádzal z kritéria spočívajúcom v závažnosti vzniknutej ujmy a taktiež z kritéria vychádzajúceho z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti navrhovateľa došlo. Preto prihliadol na osobu navrhovateľa, ktorý dlhoročne vykonáva činnosť súdneho znalca, pri ktorej činnosti je jednou z podmienok, bezúhonnosť osoby vykonávajúcej znaleckú činnosť(zák.č.382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch) a požíva vážnosť v profesijnom kruhu. Ďalej prihliadol na prostredie, v ktorom žije, býva v malom meste, pre ktoré je príznačná vnímavosť a informovanosť o jeho obyvateľoch a najmä, keď ide o osobu v meste známu ako je i v prípade osoby navrhovateľa.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.323,57,-eura, súd považoval túto výšku za primeranú a dostatočnú vzhľadom na závažnosť následkov a to s ohľadom na intenzitu, rozsah, trvanie ujmy, ktoré vznikli navrhovateľovi v dôsledku trestného konania. Vo zvyšku uplatnenej nemajetkovej ujmy súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol, nakoľko mal za to, že výška nemajetkovej ujmy požadovaná navrhovateľom v žalobnom návrhu je neprimeraná následkom, ktoré mu boli nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní spôsobené.

O trovách odporcu v I.rade súd rozhodol podľa § 146 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, keď konanie voči nemu bolo zastavené pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, ale pretože si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ani náhradu trov konania nepriznal, pričom súd výrok rozhodnutia o náhrade trov konania odporcu v I.rade doplnil v zmysle § 166 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p. podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Navrhovateľ mal úspech len čiastočný, pričom rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení novely nasledovne:

V zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom konaní za jeden úkon právnej služby v predmetnej veci (základ pre výpočet odmeny-priznaná suma 2.323,57,-eura) 101,25,-eura. Právna zástupkyňa si vyčíslila tarifnú odmenu za jeden úkon právnej

služby v predmetnej veci vo výške 81,58,-eura, súd pri výpočte vychádzal z uplatnenej výšky, vzhľadom na zásadu, že nemožno priznať viac ako bolo v konaní uplatnené.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vykonala nasledovné úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia(11.9.2008), spísanie návrhu na začatie konania(11.9.2008), ďalšia porada s klientom(2.6.2010 a 10.11.2010), účasť na pojednávaniach: dňa 3.6.2010, 9.9.2010, 11.11.2010, 3.2.2011.

V zmysle ustanovenia § 15 písm.a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., patrí advokátovi aj náhrada režijného paušálu v 2x6,31,-eura plus 5x7,21eura plus 1x7,41,-eura.

24C 158/08 - 117

Podľa §18 ods.4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.(ustanovenie účinné do 31.5.2009), ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14 o daň z pridanej hodnoty. Podľa §18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.(ust. účinné od 1.6.2009), ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Trovy právneho zastúpenia teda celkovo vrátane DPH predstavujú sumu 774,36,-eura.

Súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia nižšiu ako si právna zástupkyňa navrhovateľa vyčíslila. Súd nepriznal odmenu za písomné podanie na súd dňa 2.11.2009 pripustenie vstupu odporcu v II. rade do konania, pretože v danom prípade malo byť právnej zástupkyňi pri podaní návrhu na začatie konania zrejmé, že pasívne legitimovaným účastníkom vo veciach náhrady škody podľa zák.č.514/2003Z.z. je štát, takže týmto konaním len odstraňovala nedostatok ňou spôsobený a taktiež súd nepriznal odmenu za návrh na zabezpečenie dôkazu 28.6.2010, pretože takýto návrh súdu nebol zaslaný. Pri výpočte si uplatnila daň z pridanej hodnoty pri úkonoch vykonaných do 31.5.2009 aj z uplatnených náhrad, pričom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia sa o daň z pridanej hodnoty zvyšovala len tarifná odmena určená podľa § 9 až 14. Ďalej si uplatnila DPH vo výške 20% za všetky úkony právnej pomoci, pričom DPH vo výške 20% patrí len za úkony vykonané od 1.1.2011 a do 31.12.2010 patrí 19% DPH.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, trojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.